

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/21/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122015115
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2122015115.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o podmienene prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 19.12.2022, č. k. 5PP/164/2022-18, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30.03.2023 takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje.

II. Podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona súd ods. A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., nap. bytom: C., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou podmienene prepúšťa

z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Bratislava III trestným rozkazom zo dňa 27.02.2020, sp. zn. 46T/15/2020 podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne, ktorý v súčasnosti vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona súd odsúdenému určuje skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 19.12.2022, č. k. 5PP/164/2022-18 rozhodol podľa § 415 ods. 1 Tr. por., § 66 ods. 1 písm. a), b), ods. 2, ods. 3 Tr. zák. tak, že zamietol návrh odsúdeného A. B., nar. XX.X.XXXX v C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/108/2017 zo dňa 8.11.2017 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava IV o neosvedčení v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia sp. zn. 2T/108/2017 zo dňa 16.12.2020, trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T/15/2020 zo dňa 27.2.2020.

2. Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

3. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, rozhodne vo veci sám.

4. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

5. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

6. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si odsúdený vykonáva na základe rozhodnutí citovaných v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Návrh zamietol z dôvodu, že hoci splnil formálnu podmienku a prvú materiálnu podmienku na podmienené prepustenie, nesplnil však druhú materiálnu podmienku.

7. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvého stupňa poukázal na odpis registra trestov odsúdeného, z ktorého vyplýva, že bol doposiaľ 4 krát súdne trestaný, za trestný čin pod bodom č. 1 a č. 2 mu bol uložený súhrnný podmienený trest odňatia slobody, teda bola odsúdenému daná zo strany súdu príležitosť viesť riadny život v súlade so zákonom, a to nielen počas plynutia skúšobnej doby ale aj po jej skončení. Súd prvého stupňa konštatuje, že uvedený trest však nebol pre odsúdeného dostatočnou motiváciou pre zmenu svojho správania, nakoľko odsúdený sa z predchádzajúcej trestnej činnosti nepoučil a dopustil sa trestných činov, za ktoré mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 08.11. 2017, sp. zn. 2T/108/2017 uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky. Ďalej uvádza, že šancu preukázať vedenie riadneho života počas plynutia skúšobnej doby odsúdený opäť nevyužil a dopustil sa ďalšej trestnej činnosti, za ktorú mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 27.02.2020 sp. zn. 46T/15/2020 uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Keďže správanie odsúdeného trestného charakteru nie je možné považovať za správanie v súlade so zákonom, Okresný súd Bratislava IV uznesením sp. zn. 2T/108/2017 zo dňa 16.12.2020 odsúdeného v skúšobnej dobe neosvedčil a nariadil mu výkon trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Súd prvého stupňa ďalej konštatuje, že napriek vcelku pozitívnemu hodnoteniu riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody nedisponuje súd dostatočnou zárukou, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie riadny život, a to i s prihliadnutím na skutočnosť, že postoj odsúdeného k vlastnej trestnej činnosti je iba čiastočne kritický. Podmienené prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmienenom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmienenom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel.

8. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

9. Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, prvostupňový súd síce zistil všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie, avšak tieto podľa názoru sťažnostného súdu nesprávne posúdil a dospel k chybným záverom. Nesprávnosť spočíva v tom, že niektoré skutočnosti nevzal do úvahy, resp. im priznal nepomerne väčšiu váhu, akú v skutočnosti majú.

10. Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody, Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona, ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienené prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

11. Na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody sa okrem vykonania určitej časti trestu odňatia slobody, vyžaduje aj požiadavka pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

12. Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na podmienené prepustenie, prvostupňový súd správne skonštatoval, že odsúdený dňa 05.11.2022 vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu v zmysle § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

13. Prvostupňový súd správne skonštatoval aj splnenie prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností. U odsúdeného možno badať splnenie účelu výkonu trestu odňatia slobody a aj samotný kladný vplyv penitenciárnej starostlivosti u odsúdeného.

14. Správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody je na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenie príslušníkov rešpektuje, bol raz disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Vyskytol sa u neho jeden negatívny poznatok menej závažného charakteru, kedy pri kontrole nemal svoje veci v súlade s ústavným poriadkom. Uvedený nedostatok mal podľa názoru sťažnostného súdu základ v adaptácii odsúdeného na podmienky výkonu väzby a trestu v jeho začiatkoch, nakoľko je prvý krát vo výkone trestu, keďže v ďalšom trvaní výkonu trestu sa iné nevhodné správanie u odsúdeného neopakovalo. Odsúdený počas výkonu trestu absolvoval aj komplexný terapeutický program a vykonal súdom nariadené ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Odsúdený bol pracovne zaradený na pracovisku s dohľadom Termials, z ktorého bol vyradený zo zdravotných dôvodov. Následne bol zaradený na pracovisko s dohľadom IAC Lozorno, z ktorého bol vyradený kvôli slabým pracovným výkonom. Odsúdený bol potom zaradený na pracovisku v ústave s dohľadom Bagsey, z ktorého bol vyradený z dôvodu pozastavenia pracoviska. Pracovná morálka bola na požadovanej úrovni. Podľa potreba sa zapájal do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločenských priestorov oddielu. Resocializačná prognóza sa u odsúdeného z hľadiska hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti javí ako menej priaznivá. Stanovené ciele programu zaobchádzania plní, avšak jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti je čiastočne kritický.

15. Všetky tieto skutočnosti odôvodňujú záver o splnení prvej materiálnej podmienky. Odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje polepšenie plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody. Je teda zrejmé, že uplatnením vhodných postupov penitenciárnej starostlivosti došlo k náprave správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody.

16. Pokiaľ ide o splnenie druhej materiálnej podmienky, a síce, že je možné od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, má sťažnostný súd na rozdiel od prvostupňového súdu za to, že aj táto podmienka je u odsúdeného splnená.

17. Sťažnostný súd zdôrazňuje že pri vyhodnotení druhej materiálnej podmienky je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti.

18. Sťažnostný súd v prvom rade zdôrazňuje skutočnosť, že si z dvoch nariadených trestov jeden vykonal úplne (trest odňatia slobody uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/108/2017 zo dňa 8.11.2017 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava IV o neosvedčení v skúšobnej dobe podmieňného odsúdenia sp. zn. 2T/108/2017 zo dňa 16.12.2020) a z druhého trestu vykonal, ku dňu rozhodovania sťažnostného súdu takmer 3 mesiace z výmery 1 roka, pričom sa jedná o skutok z roku 2018 za menej závažnú trestnú činnosť. Taktiež je potrebné prihliadnúť na to, že odsúdený počas výkonu trestu vykonal súdom nariadené ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, a keďže liečebný režim dodržiaval a povinnosti vyplývajúce z liečby si plnil je možné predpokladať, že riadne vykonané ochranné liečenie splnilo svoj účel. V prospech odsúdeného svedčí to, že k spáchanej trestnej činnosti zaujíma kritický postoj, aj keď iba čiastočne, a súčasne plní ciele stanovené programom zaobchádzania ako aj skutočnosť, že počas výkonu trestu udržiaval kontakt s rodinou, ktorá mu po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody poskytne bývanie. V neposlednom rade je potrebné zdôrazniť skutočnosť, že odsúdený je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, a keďže v minulosti sa na neho nepôsobilo prostriedkami penitenciárnej starostlivosti, je možné predpokladať, že aj len časť z vykonaného trestu, ako najprísnejšieho trestu v podmienkach Slovenskej republiky, splnila u neho svoj účel z hľadiska kritérií definovaných v § 34 Trestného zákona, najmä s poukazom na splnenie prvej materiálnej podmienky, t. j. polepšenie odsúdeného, kedy sťažnostný súd predpokladá, že potlačil záporné vlastnosti a sklony, ktoré ho viedli k spáchaniu trestného činu a od odsúdeného právom očakáva, že už bude viesť riadny život, a to nielen v skúšobnej dobe podmieňného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Sťažnostný súd je zároveň toho názoru, že podmieňné prepustenie odsúdeného, môže mať na neho pozitívny vplyv v tom smere, že ho odradí od páchania ďalšej trestnej činnosti a motivuje ho k vedeniu riadneho života.

19. V prípade odsúdeného je prítomných mnoho skutočností, ktoré odôvodňujú predpoklad, že bude viesť na slobode riadny život a tieto nemožno opomenúť alebo prehliadnúť len s poukazom na trestnú minulosť odsúdeného, ktorá predchádzala samotnému výkonu nepodmieňného trestu odňatia slobody, ktorým mala byť zabezpečená prevýchova odsúdeného. Predchádzajúca trestná minulosť nie je natoľko bohatá a závažná, aby sťažnostný súd vylúčil možnosť podmieňného prepustenia a konštatoval, že u odsúdeného nie je nádej, že na slobode bude viesť riadny život, keďže u odsúdeného výrazné kriminálne sklony nezbadať. Na posilnenie účelu podmieňného prepustenia sťažnostný súd

odsúdenému uložil skúšobnú dobu v trvaní 3 roky, čo považoval za primerané osobe odsúdeného a okolnostiam prípadu.

20. Keďže má sťažnostný súd za to, že odsúdený spĺňa všetky podmienky na podmiennečné prepustenie, zrušil podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku napadnuté uznesenie a vyhovel sťažnosti odsúdeného a podmiennečne ho prepustil z výkonu trestu odňatia slobody a zároveň určil skúšobnú dobu vo výmere 3 roky.

21. Oproti napadnutému uzneseniu sťažnostný súd do výroku, ktorým vyhovel žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie, zahrnul len trest, ktorý si v čase vydania napadnutého uznesenia vykonával.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.